

ранѣ, и свѣрзва разнородно-то въ едно цѣло, стройно и цѣло. — Отъ туй явно се вижда че синтетическа-та метода е неизбѣжна въ такива науки, и въ такива чловѣчески предпріятія, въ които се иска да се построє едно цѣло: тѣй, щото всяка една отъ часты-тѣ му да е неизбѣженъ неговъ членъ, непременно да дѣржи едно извѣстно мѣсто, и неизбѣжно да може всякога да се разбира въ единъ опредѣленъ смислъ. Но отъ всички-тѣ науки що иматъ особеннѣ цѣль и се стремятъ да построятъ таково едно цѣло главна-та е безприпирно *философія-ша*. Спорядъ това, тая послѣдня-та, както и всяка една друга наука, на която приличя да приємне единъ философскы характеръ, трѣба да е образована и построєна по синтетическѣ-тѣ методѣ.

Ветхи-тѣ ѣще учени ставили философіѣ-тѣ както основаніє на всички-тѣ систиматически построєнія; не само въ область-та на науки-тѣ, но и въ область-та на искусства-та, и въ гражданскій животъ; а именно спорядъ туй они и ѣ називавали учителницѣ за всеѣки единъ чловѣкъ. И наистинѣ, когато синтетическа-та метода се опира на едно основаніє, що обѣщава да удовлетвори сѣщественны-гѣ требованія на чловѣка въ коренни-тѣ условія на животъ-тѣ му, и когато она се труди за да изрази еднѣ високѣ и благороднѣ идеѣ; то нищо не може да бѣде по благотѣлно отъ неѣ. Но за туй и нищо не може да бѣде по вредително и по пагубно отъ еднѣ такавѣ методѣ, ако основна-та и пѣрвоначялна-та нейна идея е *злѣ измислена* и ако она въ слѣдствіє на това полага едно разрушително основаніє за синтетическо-то развиванѣ на мисли-тѣ.

Забѣлжка 28) Много чловѣци напрымѣръ има, които сѣ придобыли доволны знанія или сѣ изучили и много язицы безъ никаквѣ цѣль, безъ да си положатъ